

Maria

– Nilüfer Dursun · 05 Kasım 2009

Maria ile ilk karşılaştığımız gün içim ürpermiş, sanki onun huzurumuzu kaçırıp canımızı acıtacağını hissetmiştim. Buz mavisi gözlerinde ruhunu bütün çıplaklığıyla görür gibi olmuşum. Kanım daha ilk andan kaynamadıysa, eninde sonunda o kişiden zarar görürüm. Altıncı his, önsezi... Adı her neyse ben de var sanırım. Aile yaşantısı Maria'dan önce ve Maria dönemi diye ikiye ayrıldı; ne kadınmış ama kasırga gibi esti balkanlardan. Bulgar vatandaşı aslen 'rusuygun' deyimle eli maşalı. Bir klinikte psikolojik tedavi gördüğünü söyleyerek aslında bizleri baştan uyarıyordu. O sırada herkes kendi depresyonunu ayakta geçirdiğinden olsa gerek duyduk ama işitmedik. Kadın bizleri raporum var diye uyarıyordu meğer. Bir hasta bakıcıdan çok kadınlar koğuşturmuş gardiyanı imajı yaratıyordu ilk bakışta. Tarihteki ünlü Messelina'nın ruhunu taşıyor olabilir mi diye bile düşündüm hatta; sıkı içiyor, elinde bir kırbağı eksik. On beş gün geçmeden hastanın bekar erkek kardeşinin odasına yerleşiverdi bizler ne olup bittiğini anlayamadan. Daha fazla dayanamayacağım, beni baştan çıkarmak için elinden geleni yapıyor abla' demesinden iki gün sonra Ali'yi yoklamaya gelen en küçük ablası Zeynep'in 'Maria yok mu?' sorusuna cevap olarak gözlerimle Halil'in odasını işaret etmiştim. Maria kocasının Rusya'da çalıştığını, memleket-te iki çocuğunun olduğunu söylerken kocası Ivan'ın fotoğrafına tükürmeyi de ihmal etmiyordu bu arada. Onların kültürlerinde her şey mubah... Azerbaycan kökenli resim hocam 'Rusya'da kadınlar ihtiyaçlarının karşılanmaması durumunda anında terk ederler o nedenle azeri bir kadınla evlendim.' dediğinde Maria geldi gözlerimin önüne. İzin günlerinde ek iş olarak ne yaptığını hepimiz bilsek da yüzüne vurmuyorduk hastanın hatırına. Telefonla arayanlara da 'Maria artık bizde çalışmıyor' yalanını söylemek zorunda kalıyorduk. Evi cadı kazanına döndürüp 'Ben rus kadın' diye bana öyle tepeden bakmasını hala hazmedemiyorum.

Nilüfer DURSUN